

storm zouden ze vast en zeker zijn omgewaaid", meent de heer Houtvast. „Bovendien", vervolgt hij, „hebben de stammen van de betreffende bomen in de winter veel te lijden gehad van het strooizout. Niet alleen tijdens de strooingswerkzaamheden, maar ook door langrijdende auto's opspattende zout".

Een andere reden waarom de bomen werden gekapt en gesnoeid was dat ze te dicht op elkaar geplant waren. De kruinen groeiden op sommige plaatsen in elkaar en de toppen werden te zwaar. De bomen verstikten elkaar.

Beleid

De 'Vrienden van Wijnandsrade', wijzen erop dat in de gemeente Heerlen veel wordt geïnvesteerd aan het 'chirurgisch opkalfateren' van oude bomen om daarmee het karakter van een bepaalde omgeving te behouden. „Maar in Nuth", suggereren zij in hun brief aan b. en w., „is de stedelijke kaalslag van de boomkwakzalvers kenne-

lijk hoeksteen van het beleid".

De heer Houtvast is echter van mening — en hij staft deze aan een onderzoek door specialisten — dat wil men de nu nog gezonde bomen zo houden, de enige mogelijkheid is de 'rotte plekken' er tussenuit te halen. „Over drie à vier jaar", gist hij, „verkeren de bomen aan de Panhuysvijver door de be-

handeling weer in een prima conditie".

Verzoek

Wethouder Heuts wijst erop dat de vrienden van Wijnandsrade er ten onrechte vanuit gaan dat de gemeente Nuth niet voorzichtig met de groenvoorziening omspringt.

„Wij zijn er niet om de boel neer te halen. Integendeel zelfs. Het gemeentelijk be-

leid is er immers op gericht ieder braakliggend stukje grond te beplanten", aldus de heer Heuts.

De Stichting Vrienden van Wijnandsrade doen tenslotte in de brief aan het gemeentebestuur het dringende verzoek om, „zolang er nog geen dorpsraad in Wijnandsrade is, iedere voorgenomen inbreuk op het dorpsgezicht te bespreken met het bestuur van de stichting".

Het artikel ging vergezeld van een romantische foto (inclusief de eenden) van de Panhuysvijver, een foto die niet de schade aan het dorpsgezicht in beeld bracht.

In het schrijven aan B. en W. werd in Nuth en Omstreken niet geciteerd de volgende zin: "Hoe kunnen wij de kinderen van Wijnandsrade, die straks weer Boomfeestdag zullen vieren, duidelijk maken dat uit deze actie een verantwoordelijkheidsbesef van bekwame bestuurders spreekt?"

Welnu, het College van B. en W. heeft kennelijk met deze vraag in de maag gezeten. Want op woensdag 30 maart werden, na een telefoontje aan de heer P. Hock, het hoofd van de lagere school, twintig kuilen gegraven langs de Panhuysvijver. Het had al lang in het voornemen van de Gemeente gelegen om de kinderen ter gelegenheid van Boomfeestdag twintig bomen te laten plaatsen op het Burgemeester Cortenraadsportpark. Deze bomen, voornamelijk esdoorns en enkele linden, werden thans voor de Panhuysvijver bestemd. Op woensdagmiddag 31 maart om 14.00 uur werden de bomen feestelijk geplant door de schooljeugd. Er waren veel burgers aanwezig om de verrichtingen gade te slaan, onder wie het raadslid Houtvast en de bestuursleden Marell, Hock en Jetten van de Stichting Vrienden van Wijnandsrade. Met een zekere voldoening werd geconstateerd dat het kaalslagkarakter van de kapactie door deze herbeplanting enigszins teniet werd gedaan, hoewel het lang zal duren voordat deze bomen dezelfde karaktertekening zullen hebben als de omgehakte.

Deze voldoening werd in een schrijven aan het College van B. en W. medegedeeld; uit onze contacten met het gemeentebestuur was ons duidelijk geworden dat de "open brief" niet zo best gevallen was en wij hadden zeker geen onderkoeling van de relatie op het oog. Deze brief werd integraal geplaatst in Nuth en Omstreken van 14 april, terwijl in de Limburger van 2 april een artikel "Boompjes bij vijver Wijnandsrade" met foto stond.

Het College van Burgemeester en Wethouders reageerde in een brief aan de Stichting d.d. 9 april. Een uiterst formalistische reactie